
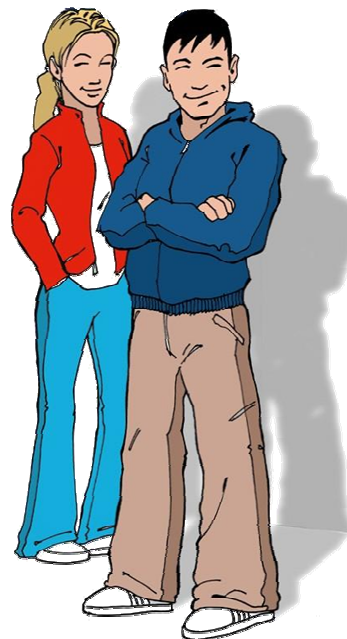

ESO Cicle Superior EP 25-29 Febrer '08	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 23 CURS 07/08	

(Dilluns)

Avui dia, per a molta gent, sembla que el civisme i les bones maneres fos una cosa passada de moda, digna de burla i menyspreu. Ja pots dir que no s'han de llençar papers a terra, que no s'han de fer malbé els jardins públics i els espais verds, que s'ha de tractar tothom amb cortesia i educació, i que cal parlar amb correcció. Molta gent "passa olímpicament" d'aquestes normes que, en definitiva, ens fan ser persones. La gent educada no comparteix les actituds d'aquells que, en nom d'una falsa llibertat, practiquen hàbits contraris a una bona convivència, al respecte mutu, a l'habitabilitat en el nostre món. I tu, què opines? Et desagrada que, quan vulguis seure en un banc, no puguis perquè està tot brut?

Hem d'estar atents a les tasques d'educació cívica que duem a terme des de l'escola. Tots hi guanyem! O a tu no et molesta trobar-te el teu calaix ple de mocadors bruts?.

(Dimarts)

El civisme i la condició d'ésser un bon ciutadà és una actitud que s'aprèn. Les bones maneres comencen a casa, a la família, i continuen a l'escola. A la família perquè és allà on, gairebé instintivament si l'ambient és favorable, s'adquireixen les bones actituds per anar pel món, comportaments tots aquests que et duren tota la vida...

A l'escola és on posem en pràctica tot això que hem après a casa. Hem de ser responsables, i deixar en bon lloc aquells que ens han acompanyat i ens han donat les claus per a moure'ns per la vida.

PREGÀRIA:

Estimo la vida, Senyor de l'Albada.
Vull viure, cerco la vida
i se'm fa difícil en el meu camí.

La Vostra Paraula, Senyor Jesús,
és procés de caminades.

La vostra Paraula
és la llum de quelcom encès.

La vostra Paraula és vida.

PREGÀRIA:

Senyor,
és hora de construir tots junts
la nova civilització de l'amor.
És hora de sortir a les places i a les ciutats
com a veritables germans.
És hora de marxar units,
tot semblant la pau allà on hi anem.

(Dimecres)

Durant les setmanes d'intens ritme o treball (com aquesta en la qual estem, que segur que tens plena d'exàmens) no tens gaire temps per a d'altres coses complementàries i convenients. Al teu voltant hi ha immenses possibilitats per gaudir del teu temps lliure: esports a l'aire lliure, passejar amb els amics, excursions, lectura, música... Tingues paciència, ja que aviat podràs gaudir d'un merescut descans. En molts aspectes de la teva formació, aquestes activitats que pots fer per lliure iniciativa t'ajudaran moltíssim a desenvolupar la teva personalitat d'una manera integral, i són un complement perfecte a la teva formació acadèmica: cultiven el domini de tu mateix, la companyonia, l'amistat, l'acceptació d'unes regles, esportivitat, la lleialtat, etc.

PREGÀRIA:

Vós, Senyor nostre,
que heu manat honrar el pare i la mare
escolteu aquesta oració pels nostres pares.
Vós veieu el seu amor per nosaltres
les fatigues, les penes, els temors...
Consoleu-los, Senyor,
i doneu-los la vostra protecció i ajuda.
Concediu-los la salut del cos
i la serenitat de l'esperit
per a guiatge i defensa nostra.
Conserveu-los llarga vida. Amén.

(Dijous)

Quan sovint et veig tancat, estimat company, impenetrable, m'agradaria trobar la clau per poder obrir-te. Obre't als teus amics, obre't a qui et pugui guiar, confia i participa!!!

T'obres als teus amics quan saps escoltar-los, quan saps ajudar-los, quan els serveixes amb amor: quan compleixes bé els teus deures, quan ets una mà amiga per a ells.

T'obres a Déu quan et pares a pensar, a llegir, a escoltar-lo en el teu interior, quan et prens una mica de temps per a parlar-li en l'oració.

Sobretot, quan t'obres als altres amb generositat i amor..

PREGÀRIA:

Maria,
l'amor t'ha fet lliure
com el primer raig de sol del matí.
El teu cor pobre és lliure
amb la llibertat de ser teu el Regne.
El teu cor senzill, net, és lliure.
Amb la llibertat de posseir la terra,
i de ser teu el Regne de Déu.
Benaurada tu, que has cregut la primera
en Jesús, el nostre Salvador.

(Divendres)

Cada dia la Senyora Mandra m'acompanya a tots els llocs on vaig.

A l'hora de llevar-me, em fa romandre en el llit; comença la feina de tot el dia i no em mouria d'una cadira. La mare em diu: nena, para la taula! Però jo agafo un conte i em poso a llegir.

A la Senyora Mandra li agrada la comoditat. Quants cops no faig les coses que hauria de fer? Quants cops dono excuses per no fer les coses? Avui, al despertar-me de nou, he notat que tot era monotonia. Per què fer el que em doni la gana? Per què fer la mandra? No trobava el sentit a les coses.

Perquè, sense adonar-me'n, veig que no deixa entrar a la meva amiga:

LA ALEGRIA!!!!

PREGÀRIA:

Crist, doneu-nos la força
del vostre Esperit Sant,
perquè ell animi al nostre compromís
de canvi en el món,
d'una civilització de mort
a una Civilització d'Amor.